

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F., s. r. o., M.**, IČO: X., zastúpeného právnym zástupcom JUDr. M. K., advokátom, H. proti žalovanému: **M.-S., s. r. o., H.**, IČO: X., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Š. s. r. o., R., IČO: X., **o zaplatenie 15 748,-- eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 2Cb/25/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 14Cob/265/2009 z 18. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 389,79 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd rozsudkom č. k. 2Cb/25/2008-128 z 2. septembra 2009 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 15 748,-- eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 7 998,-- eur od 26. 10. 2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 7 680,29 eur od 19. 03. 2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 5,53 eur od 15. 01. 2008 do zaplatenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd vo zvyšku návrh žalobcu zamietol. Ďalej súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 951,20 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 2 153,69 eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia predmetnej istiny s príslušenstvom z dôvodu, že na základe zmluvy o dielo č. 1907/2007 vykonával ako zhotoviteľ pre žalovaného ako objednávateľa stavebné práce. Faktúrou č. VF2007/024 z 31. 08. 2007 vyfakturoval žalovanému vykonané práce vo výške 399 947,80

Sk, ktorá sa stala splatnou dňa 12. 10. 2007. Dňa 25. 10. 2007 žalovaný predmetnú faktúru uhradil čiastočne v sume 159 000,-- Sk, zostatok vo výške 240 947,80 Sk neuhradil ani na výzvu z 09. 01. 2008. Ďalšou faktúrou č. VF2007/031 z 30. 11. 2007 vyfakturoval žalovanému vykonané práce vo výške 231 376,50 Sk, ktorá sa stala splatnou dňa 18. 03. 2008. Túto faktúru žalovaný neuhradil. Žalovaný vystavil žalobcovi dňa 31. 12. 2007 faktúru č. 7VF400078 na sumu 11 662,-- Sk, splatnú 14. 01. 2008, ktorou si žalobca u žalovaného predplatil obedy pre zamestnancov. Následne žalovaný vystavil dobropis č. 28CF400001 z 01. 03. 2008, splatný 15. 03. 2008 vo výške 11 495,50 Sk ako opravu základu dane k dokladu č. 7VF4000078. V zmysle uvedeného sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou sumy 166,50 Sk za dva predplatené obedy. Žalobca si taktiež uplatňoval zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,1% za každý deň omeškania, čo celkovo predstavovalo sumu 5 199,32 Sk. Na pojednávaní dňa 06. 04. 2009 žalobca v časti zobral návrh späť - o zaplatenie 108,21eur, ako zmluvný úrok z omeškania a uplatnil si zákonný úrok omeškania vo výške 14,75% ročne od 13. 10. 2007 do 25. 10. 2007 vo výške 1 939,47 Sk, zároveň zmenil žalobu a žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 15 748,-- eur s úrokom z omeškania vo výške 14,75% ročne zo sumy 7 998,-- eur od 26. 10. 2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 7 680,29 eur od 19. 03. 2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 5,53 eur od 15. 01. 2008 do zaplatenia.

Žalovaný vzniesol námietku nedostatku právomoci súdu na prejednanie veci.

V zmysle kogentného ustanovenia § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka súd skúmal, či sú VOP žalovaného z 01. 11. 2006 súčasťou zmluvy o dielo č. 1907/2007. Súd však v žiadnom z čl. I až XII nezistil, aby sa zmluvné strany čo i len odkazom odvolávali na VOP objednávateľa, teda žalovaného. Je pravdou, že k zmluve o dielo bol pripojený zoznam príloh, ktorý bol potvrdený zmluvnými stranami, kde je okrem iného uvedené, že prílohou č. 4 sú VOP objednávateľa. Tieto však už nie sú bližšie konkretizované. V čl. XI – záverečné ustanovenia, bod 1 zmluvy o dielo je výslovne uvedené, že právne vzťahy vyplývajúce z tejto zmluvy, ako aj právne vzťahy v tejto zmluve neupravené, sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a príslušnými všeobecne záväznými predpismi. Súd bol toho názoru, že ak by sa vzťahy medzi zmluvnými stranami mali spravovať aj VOP objednávateľa, nič nebránilo objednávateľovi ako predkladateľovi zmluvy o dielo túto skutočnosť výslovne

uviesť priamo v citovanom čl. XI ods. 1 zmluvy o dielo. Neuvedenie tejto náležitosti zo strany žalovaného v danom prípade nemôže byť na ťarchu druhej zmluvnej strany – žalobcu. Uvedeným výkladom súd potom dospel k záveru, že je daná jeho právomoc v predmetnej veci konať.

V ďalšom sa súd zaoberal opodstatnosťou uplatneného nároku žalobcu. Vychádzajúc z príslušných zákonných ustanovení, s ohľadom na vykonané dokazovanie a jeho vyhodnotenie, súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je opodstatnený. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá platná zmluva o dielo č. 1907/2007, pričom predmet plnenia bol špecifikovaný v prílohe č. 1 k tejto zmluvy v zmysle čl. II bod 1 zmluvy a taktiež aj cena za dielo v zmysle čl. IV bod 1 zmluvy. Žalobca v súlade s čl. IV bod 4. a 5. vykonal dielčiu fakturáciu vykonaných prác, ktoré boli odovzdané a prevzaté na základe zisťovacích protokolov. Žalovaný vykonal aj čiastočnú úhradu faktúry č. VF2007/024, čím vlastne uznal opodstatnenosť fakturácie, ktorú prevzal dňa 28. 09. 2007, ktorá sa stala splatnou 12. 10. 2007. Faktúru č. VF2007/031 žalovaný prevzal 05. 03. 2008, ktorá sa stala splatnou 18. 03. 2008. Žalovaný nepreukázal, že by žalobcovi plnil sumu 166,50 Sk, o ktorú sumu znížil základ dane k faktúre č. ZVF4000078 z 31. 12. 2007, splatnou 14. 01. 2008. V zmysle ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka sa žalovaný dostal do omeškania, z uvedeného dôvodu súd potom uložil žalovanému aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania.

Súd v časti úroku z omeškania vo výške 0,5% ročne zo sumy 7 998,-- eur od 26. 10. 2007 do zaplatenia žalobu zamietol, z dôvodu, že v zmysle ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného v čase omeškania bola základná sadzba NBS k 01. 01. 2007 4,25% + 10% a nie 14,75% ako žalobca uvádzal v návrhu.

O trovách rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý mal len nepatrný neúspech, priznal plnú náhradu trov konania v celkovej sume 3 104,89 eur.

Na odvolanie žalovaného odvolací súd potvrdil rozsudok prvého stupňa v jeho napadnutej časti a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 389,47 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že okresný súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, z neho vyvodil správne skutkové a právne závery. Nosným procesným odvolacím dôvodom bola námietka, že došlo k prejednaniu a rozhodnutiu veci okresným súdom, ktorý nemal právomoc vo veci rozhodnúť.

Krajský súd konštatoval, že napriek uvedeniu zákona vo VOP, a to zák. č. 218/1996 Z. z. o rozhodovacom konaní, bolo by v danom prípade potrebné aplikovať platnú zákonnú úpravu, ktorou v rozhodnom čase bol zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“). V zmysle ust. § 4 ZoRK rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formy rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. V konaní nebola zo strany účastníkov doložená rozhodcovská zmluva, vo forme osobitnej zmluvy. Základná podmienka pre konštatovanie existencie rozhodcovskej zmluvy vo forme rozhodcovskej doložky k zmluve je písomná forma. Písomná forma je zachovaná, ak je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami. Na základe VOP bolo potrebné ustáliť, či možno považovať uvedené VOP a čl. XII bod 4 za rozhodcovskú doložku k zmluve. Krajský súd sa nestotožnil s odvolateľom. Mal za to, že úprava obsiahnutá v ZoRK o úprave formy rozhodcovskej zmluvy v § 4 je striktná bez možnosti extenzívneho výkladu a formálna podmienka písomnej formy v danom prípade dodržaná nebola. Ako vyplýva z obsahu zmluvy o dielo, po výpočte príloh v rámci prílohy č. 4 a z pripojených podmienok nie je zrejmé, že by spĺňali náležitosti, ktoré vyžaduje zákon, teda že by došlo k podpisu uvedených všeobecných obchodných podmienok spoločnosti obidvoma sporovými stranami, čím by založili rozhodcovskú doložku. Je pravdou, že VOP tak, ako uvádzal žalovaný, boli opatrené na zadnej strane odtlačkami pečiatok účastníkov, ich podpismi, avšak išlo len o technické spojenie všetkých listín spolu so zmluvou o dielo, čo nespĺňalo náležitosť podpisu rozhodcovskej doložky podľa § 4 ZoRK. Zo samotného technického spojenia zmluvy a VOP nemožno vyvodit', že obsahujú nepochybný prejav vôle účastníkov zmluvy o dielo, aby VOP tvorili súčasť zmluvy, keďže z obsahu zmluvy o dielo nevyplýva, že by tieto tvorili súčasť zmluvy o dielo tak, ako má na mysli § 273 Obchodného zákonníka. Tiež nemožno tieto podpisy považovať za prejav vôle účastníkov smerujúcich k uzavretiu rozhodcovskej doložky, keďže podpisy nekryjú dané ustanovenie o rozhodcovskom konaní. Za S., že žalobca popiera

existenciu uvedenej rozhodcovskej doložky a za konštatovania absencie podpisov a splnenia náležitostí vyžadovaných § 4 ZoRK o rozhodcovskej doložke, teda že by išlo o rozhodcovskú zmluvu obsiahnutú v dokumente podpísanom zmluvnými stranami vo väzbe na odkaz na už neplatnú právu úpravu v samotnom čl. XII bod 4 písm. a/ VOP, nebolo možné prijať záver o platnosti dojednania rozhodcovskej doložky, z čoho vyplýval záver, že bola daná právomoc okresného súdu na prejednanie veci.

Z dôkazného stavu v prvostupňovom konaní vyplynulo, že zo strany okresného súdu došlo k splneniu procesnej poučovacej povinnosti v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p., ktorá zahŕňa, že skutkové tvrdenia, na ktoré by sa mali viazať dôkazy, sa musia koncentrovať pred súdom prvého stupňa. Žalovaný neposkytol žiadne tvrdenia a ani dôkazy, ktorými by bolo preukázané splnenie niektorej z podmienok uvedených v § 205a ods. 1 O. s. p. Krajský súd sa tak nemohol zaoberať ako relevantnými odvolacími dôvodmi novými skutočnosťami, ktoré neprodukoval pred súdom prvého stupňa.

K námietke žalovaného k neplatnosti zmluvy o dielo pre nedostatočnú špecifikáciu, krajský súd poukázal na skutočnosť, že zmluva odkazovala na prílohu č. 1, ktorá je zapracovaná priamo do textu zmluvy, je na ňu odkaz v zmluve, stanovuje cenu aj za predmetné práce, a preto sa dalo nepochybne zistiť, že išlo o stavebné práce v súlade so stavebným denníkom, s poukazom na samotné znenie čl. II zmluvy, vrátane s prípadnými aktualizáciami, zmenami, doplnkami v súlade s podmienkami stavebného povolenia, stanoviskami zainteresovaných orgánov a organizácií. Bola zrejmá aj špecifikácia predmetu diela a nebolo možné dať za pravdu žalovanému, že zmluva v tejto časti je neplatná pre neurčitosť. Z dôkaznej situácie v prvostupňovom konaní, vo väzbe na uvedený záver oboch súdov, krajský súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne. O trovách rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 389,47 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal žalovaný dovolanie v zákonom stanovenej lehote, podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p. Tvrdí, že v konaní došlo k vadám podľa ust. § 237 písm. a/ O. s. p. z dôvodu, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Namieta, že VOP žalovaného boli zmluvnými stranami označené ako príloha č. 4 na strane 9 zmluvy o dielo. Ak zmluvné strany označili VOP ako prílohu zmluvy, museli poznať jej obsah. Žalobca, ako aj žalovaný existenciu príloh č. 2 až č. 4 ako súčasti zmluvy o dielo potvrdili svojimi podpismi na strane 9 zmluvy o dielo. Je toho názoru, že ak žalobca podpísal stranu 9 zmluvy o dielo, evidentne odsúhlasil aj existenciu prílohy č. 4 a jej obsah. Nebolo preto potrebné, aby účastníci zmluvy podpisovali znovu ešte aj VOP. Nesúhlasí so záverom súdu, že z pripojených VOP nevyplýva, že by došlo k ich podpisu obidvoma sporovými stranami, čím by založili rozhodcovskú doložku, pretože by platilo, že akákoľvek príloha zmluvy sa len vtedy stane záväznou pre účastníkov, ak je aj táto príloha podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Ďalej, pokiaľ by odvolací súd podpisy na rube zmluvy nepovažoval za dostatočné ako prejav vôle účastníkov byť viazaní VOP, skutočnosť, že VOP tvoria súčasť zmluvy, potvrdzujú ďalšie podpisy účastníkov zmluvy o dielo na strane 9 zmluvy. Jediným dôvodom opätovného podpisovania sa účastníkov na strane 9 zmluvy o dielo bolo potvrdenie existencie príloh č. 1 až 4. ako súčasť ich záväzku.

Na rozdiel od záverov prijatých odvolacím súdom sa žalovaný domnieva, že VOP sú súčasťou zmluvy a zaväzujú účastníkov zmluvy o dielo. VOP boli zviazané spolu so zmluvou o dielo a toto zviazanie bolo opatrené aj podpisom žalobcu. Žalovaný má za to, že VOP uvedené ako príloha zmluvy o dielo sú tzv. iné obchodné podmienky (§ 273 ods. 1 Obchodného zákonníka). Tieto VOP boli žalobcovi v čase uzatvárania zmluvy známe, o čom svedčí skutočnosť, že k zmienke o VOP objednávateľa v prílohe č. 4 k zmluve o dielo umiestnil svoju pečiatku a schválil aj svojím podpisom, ako aj, že zmluva o dielo je zviazaná s prílohami vrátane VOP. Dodatočné tvrdenie žalobcu o tom, že VOP boli priložené žalovaným k zmluve o dielo až po podpísaní zmluvy oboma zmluvnými stranami, bez tohto, aby žalovaný akýmkoľvek spôsobom oboznámil žalobcu s nimi vopred, je evidentne nepravdivé a účelové. Žalobca bol oboznámený s VOP riadne a včas, čo aj potvrdil svojím podpisom na zmluve.

Ďalej uviedol, že skutočnosti, ktoré uvádzal v odvolaní, sa týkali podmienok konania v súlade s § 205a ods. 1 písm. a/ O. s. p. Tým, že sa odvolací súd týmito skutočnosťami nezaoberal a nijako nevysporiadal, má za to, že rozsudok odvolacieho súdu je z tohto dôvodu nepreskúmateľný. Túto skutočnosť považuje za vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.

Podľa žalovaného odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho námietkou neplatnosti zmluvy o dielo. Zmluva je neplatným právnym úkonom, nakoľko predmet zmluvy je neurčitý. Pokiaľ žalobca odvodzuje svoj nárok z neplatnej zmluvy o dielo, uplatnený nárok nie je dôvodný. Preto i z tohto dôvodu krajský súd nemal rozsudok okresného súdu potvrdiť. V prípade úspechu si uplatnil nárok na náhradu trov konania a navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok prvostupňového súdu a konanie zastavil, alebo vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca sa k podanému dovolaniu vyjadril a napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považuje za správny. Súhlasí s názorom krajského súdu, že uvedenie prílohy č. 4 k zmluve o dielo nemožno považovať za platnú rozhodcovskú doložku k zmluve. Samotná neplatnosť rozhodcovskej doložky zakladá právomoc súdov v tomto konaní. VOP neboli žalobcovi priložené ani k návrhu zmluvy, ktorý bol žalobcovi predložený pred samotným podpísaním zmluvy. Tieto VOP boli priložené žalovaným k zmluve o dielo ako príloha č. 4 až po podpísaní zmluvy o dielo oboma zmluvnými stranami bez tohto, aby žalovaný akýmkoľvek spôsobom oboznámil s nimi vopred žalobcu. Čo sa týka námietky neplatnosti zmluvy žalovaným, s touto skutočnosťou sa konajúce súdy dostatočne vyrovnali a dovolací súd by ani nemal posudzovať určitosť predmetu zmluvy.

Žalobca navrhuje dovolanie zamietnuť a zároveň si uplatňuje náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby á 320,34 eur + paušál 7,21 eur. Nakoľko je platiteľom DPH, uplatnil si k tejto sume aj 19% DPH, teda celkom 389,79 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa.

Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2

O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. V prejednávanej veci sa nejedná o zákonom prípustné dovolanie v zmysle cit. ustanovení.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Jednou z takýchto väd je aj skutočnosť, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

Právomoc súdov v občianskom súdnom konaní vymedzuje § 7 ods. 1 O. s. p. Súd podľa neho prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Spor, ktorý je predmetom konania, vyplýva z obchodnoprávneho vzťahu (§ 1 ods. 1, 2, OBZ). Na jeho prejednanie je daná právomoc súdov, pokiaľ to nevyklučuje zákon, prípadne dohoda účastníkov, formou rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, že spor sa má prejednať v rozhodcovskom konaní.

Podľa ust. § 106 ods. 1 O. s. p. len čo súd k námietke odporcu, uplatnenej najneskôr pri prvom jeho úkone vo veci samej zistí, že vec sa má podľa zmluvy účastníkov prejednať v rozhodcovskom konaní, nemôže vec ďalej prejednávať a konanie zastaviť; vec však prejedná, ak účastníci vyhlásia, že na zmluve netrávajú, alebo ak uznanie cudzieho rozhodcovského rozhodnutia bolo v Slovenskej republike odopreté. Súd prejedná vec aj vtedy, ak zistí, že vec nemôže byť podľa práva Slovenskej republiky podrobená rozhodcovskej zmluve, alebo že rozhodcovská zmluva je neplatná prípadne, že vôbec neexistuje alebo, že jej prejednanie v rozhodcovskom konaní presahuje rámec právomoci priznanej im zmluvou, alebo že rozhodcovský súd odmietol vecou sa zaoberať.

Súd prvého stupňa preskúmal podmienky konania a dospel k záveru, že je daná právomoc súdu v predmetnej veci konať. Z citovaného ustanovenia § 106 ods. 1 druhá veta O. s. p. vyplýva, že súd sa zaoberá otázkou platnosti rozhodcovskej zmluvy zo zákona

bez toho, aby účastníci platnosť rozhodcovskej zmluvy napadli, ako to je v danom prípade, ako predbežnou otázkou a až po zistení, ktorej môže (pokiaľ sú splnené aj ďalšie podmienky) konanie vo veci zastaviť alebo vec prejednať. Obidva sudy zhodne konštatovali neplatnosť dojednania rozhodcovskej doložky .

Nie je obvyklé prílohou k hlavnej zmluve uzatvárať rozhodcovskú doložku, obsah ktorej je obsiahnutý len v prílohe vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP), bez jednoznačnej zmienky v hlavnej zmluve. Charakter iných všeobecných obchodných podmienok, ako ich nazval žalovaný, je záväzný za určitých striktných podmienok. Podmienky ich záväznosti sú prísnejšie stanovené, ako pri všeobecných obchodných podmienkach (§ 273 OBZ). Zmluvné strany musia s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas, a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. V prípade sporu predpokladanú znalosť týchto podmienok treba preukázať. Bude tak povinná urobiť strana, ktorá sa znalosti týchto podmienok dovoľáva, t. j. žalovaný, ktorý neunesol dôkazne bremeno.

Rozhodcovská doložka je najčastejším spôsobom uzavierania rozhodcovskej zmluvy. Štandardná rozhodcovská doložka sa použije priamo v konkrétnej zmluve, ako jej článok alebo ustanovenie. V prípade, ak sa rozhodcovská zmluva uzavrela osobitnou zmluvou, musí sa v nej uviesť odkaz na konkrétnu zmluvu alebo iný právny vzťah. V predmetnej veci tieto podmienky (forma) neboli dodržané s poukazom na ustanovenie § 4 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, a preto konajúce sudy správne vyvodili záver, že rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá, čím bola daná právomoc súdu prejednať vec.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu preto podľa § 243b ods. 5, v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov

právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci, a to vyjadrenie k dovolaniu á 320,34 eur, k tomu 7,21 eur paušálne výdavky, ako aj 19% DPH, teda celkom 389,79 eur (podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. októbra 2010

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová